

MAGYARORSZÁG FELSZABADÍTÁSA

Tíz esztendővel ezelőtt, 1945. április 4-én, a Szovjet Hadsereg győzelmes felszabadító harcai eredményeként, a szabadság ragyogó napja köszöntött a háború vérvizatarában szenvedő és vezetői bűnös politikája következtében a pusztulás lejtőjére került magyar népre. A diadalmas szovjet fegyverek örökre végetvetettek a sok évszázados gyarmati elnyomásnak és összetörték a 25 esztendős Horthy-rendszer ellenforradalmi diktatúrájának tartóoszlopait is. A német fasisztákra mért kilencedik csapás — Hitler haderőinek szétzúzása Magyarország területén — életünket mentette meg. Fél esztendeig tartó hősi harcokban a 2. és 3. Ukrán Frontok csapatai felszabadították hazánkat a hitlerista megszállók és nyilas cimboráik terroruralma alól. A Szovjet Hadsereg katonái levették kezünkről a rabság és szolgaság nehéz bilincseit, megmentettek bennünket a végromlástól, a teljes pusztulástól. A szovjet harcosok visszaszerezték népünk szabadságát és függetlenségét, biztosították számunkra sorsunk intézésének lehetőségét és a békét.

A felszabadító hadműveletek során a szovjet harcosoknak tengernyi nehézséggel kellett megküzdeniök. A nagy ellenséges túlerőn kívül a rossz időjárás és a kedvezőtlen terep kemény próbára tette a katonák erkölcsi és fizikai erejét, ellenállóképességét és szívósságát. A hitlerista és horthysta hadvezetés nemcsak hadosztályai számában reménykedett, hanem a Kárpátok hegyvonulatai és a nagy folyók nyújtotta lehetőségeket felhasználva igyekezett a végsőkig fokozni a védelem erejét. Mindez azonban nem akadályozhatta meg felszabadítóinkat nemes küldetésük teljesítésében. A Nagy Honvédő Háború nehéz harcaiban edződött lövészcsapatok, harcokcsizók, tüzerek, lovasok és valamennyi fegyvernem egységei szorosan együttműködve legyőztek minden nehézséget, elhárítottak maguk elől minden akadályt. A nép támogatásával áttörték a horthysta hadvezetés szerint bevehetetlen Kárpátok erőrendszerét, átkeltek a megáradt folyókon és kiverték az ellenséget az erődökké kiépített városokból. Előretörésüket nem állíthatták meg sem Hitler elit-hadosztályai és a kedvezően megválasztott, előre elkészített védőállások, sem pedig a szakadatlan esőzés következtében keletkezett sártenger.

A szovjet harcosok feledhetetlen hőstettekkel bizonyították be, hogy méltók népük magasztos céljaihoz. Az ügy igazsága, a felszabadító küldetés tudata acélozta erejüket, s ez képessé tette őket arra, hogy

kiüzzék országukból a területrelő hordát és levegyék Európa leigázott népeiről az elnyomás jármát. A német fasizmus elleni igazságos háború ezrelve szülte a legendákba illő hőstetteket. A népek szabadságának harcosai közül közel egymillió kapott érdemrendet vagy kitüntetést, a legbátrabb tizenegyezer pedig a Szovjetunio Hőse megtisztelő büszke címét. A Szovjet Hadseregnek hazánk felszabadításáért vívott harca a legnagyobb emberi és katonai erények gyönyörű hősköteménye, melynek minden sora a szovjet emberek hősiességének és bátorságának, áldozatkészségének és nemes gondolkodásmódjának dicséretét zengi. A szükszavú hadműveleti jelentések a számtalan sok között az önfeláldozás olyan ragyogó gyöngyszemeit őrizték meg számunkra, mint Oszadov őrmester példáját, aki Budapesten ismételte meg a halhatatlan emlékü Matroszov gárdista tettét, vagy Jermolajev hadnagy áldozatát, aki a Dunántúlon vetette magát gránáttal kezében egy fasiszta páncélos hernyótalpai alá és saját életével akadályozta meg, hogy az ellenség áttörjön a főváros felé. Ilyen hőstettek tömegével bizonyították be a szovjet harcosok, hogy nem sajnálják fiatal életüket feláldozni a magyar nép szenvedéseinek és rabságának megszüntetéséért. Nem volt a világon még hadsereg, mely ennyi áldozatot hozott volna más népek, s az egész emberiség érdekében.

A német fasizmus elleni felszabadító háború győzelmes végigvívásához a nagy szovjet nép minden szükségessel ellátta hadseregét. A szovjet katona nehéz harcaiban szilárd hátországra támaszkodott. Nép és hadsereg egyesítette hatalmas erejét a szent cél elérése: az emberiség leggonoszabb ellenségeinek megsemmisítése érdekében. A szovjet népek nagy családjának minden tagja megfeszített erővel dolgozott a hadsereg ellátásán a munkapadok mellett, a földeken, a laboratóriumokban és a hivatalokban a biztos győzelemért. Hitler kezdeti mennyiségi fölénye repülőkbén és páncélosokban, csakhamar semmivé lett a Szovjet Hadsereg csapásai és a Szovjetország termelő és alkotómunkája nyomán. Minőségileg pedig a szocialista ipar által előállított fegyverzet és felszerelés kezdettől fogva felülmúlta a területrelők fegyverzetét és felszerelését. A szovjet nép áldozatkész munkája és a szovjet állam szerető gondoskodása következtében felszabadítóink a győzelem fegyvereivel kezükben teljesíthették nagy küldetésüket.

A győzelem fegyverei mellett a Szovjet Hadsereg oldalán volt a győzelem tudománya, a szovjet-szocialista hadtudomány. A második világháborúban nemcsak Hitler hadserege szenvedett megsemmisítő vereséget, hanem a fasiszta-imperialista „hadtudomány“ is. Moszkva, Sztálingrád és Kurszk alatt, a diadalmas tíz csapás és a Nagy Honvédő Háború összes hadműveletei idején, minden tudomány próbaköve, a gyakorlat bizonyította be napnál fényesebben a szovjet hadtudomány és hadművészet fölényét, valamint az imperialista katonai elméletek csődjét. A szovjet hadvezérek sablonmentes hadászati és hadműveleti

tervei mesterien párosultak a parancsnokok magasfokú harcászati tudásával és a csapatok nagyszerű manőverező képességével. A szovjet főparancsnokság valóban tudományos terveivel, valóságra építő vezetésével szemben, nem állta és nem is állhatta meg helyét a német fasiszta vezérkar kalandorjellegű, reális alapot nélkülöző hadászata és harcászata.

A fasiszta fenevadat üldöző Szovjet Hadsereg felszabadítóként lépett hazánk földjére. A határainkon megdörögő szovjet ágyúk moraját, mint a szabadság harangjainak zúgását hallgatta a hitlerista elnyomás alatt szenvedő nép. A lakosság szívében elnyomói minden terrorja ellenére kiirthatatlanul élt a szimpátia a nagy szovjet nép iránt, s tőle várta a háború borzalmainak megszüntetését, a szebb és boldogabb jövőt. A szovjet harcosok hősi harcai és áldozatai eredményeként, 1945. április 4-én hosszú évszázadok óta először lett valóban szabad a magyar nép, független az ország. Örökre végetért a szolgaság, az idegen elnyomás és visszavonhatatlanul megszűnt a belső bitangok uralma. Szabad, független hazánkban a dolgozó nép kapta kezébe saját sorsának intézését. Történelmünk során Bocskai hajdúi, Thököly és Rákóczi kurucái, 1848/49 honvédei és a Tanácsköztársaság hős vöröskatonái bőségesen ontották véréket az idegen hódítók elleni harcok során. E dicső küzdelmek sorra elbuktak, a külső és belső ellenség összefogása mindig megakadályozta szabadságunk és függetlenségünk beteljesülését. A dicsőséges Októberi Szocialista Forradalom szülötte, a dicső Szovjet Hadsereg volt az az erő, amely befejezte évszázados szabadságküzdelmeinket és valóra váltotta népünk legnagyobb alakjainak álmát.

Szabadon bontakozhattak ki a magyar demokrácia erői; történelmünk legnagyobb jelentőségű fordulata előtt tárták szélesre a fejlődés kapuját a diadalmas szovjet fegyverek. Népünk anyai szenvedés és megpróbáltatás után megindulhatott a soha nem látott felemelkedés útján boldog, szocialista jövője felé. Még javában folyt a véres küzdelem és a hitlerista vezérkar egyre újabb erők harcbavetésével igyekezett a maga javára fordítani a magyarországi helyzetet, mikor a Szovjetunió lehetővé tette, hogy az ország demokratikus erői kormányt alakítsanak. 1944. december 21-én, a nagymúltú Debrecen városában összeült az Ideiglenes Nemzetgyűlés, mely kormányt adott a népnek. A szovjet harcosok német fasisztákra mért erős csapásai eredményeként, a Szovjetunió nagylelkű segítségével megszületett a magyar államiság. Az ország önállóságát és függetlenségét kifejező és megtestesítő Ideiglenes Kormány, első cselekedetével eltérte a Hitlerhez fűződő kötelekeket, teljesítve ezzel az egész magyar dolgozó nép akaratát. Felszabadítóink további harcai egyben már a magyar újjászületést védelmezték, a demokrácia erői szárnybontogatásának sikerét biztosították. A fiatal magyar demokrácia a Szovjetunió önzetlen, baráti támogatását élvezve, belépett a szabadságharcos népek táborába, hadat üzent a fasiszta Németországnak

és fegyveres erejével a Szovjet Hadsereg oldalán állt a háború befejező időszakában.

Fiatal demokratikus államunkra egy tönkretett, kifosztott és felperzselt, romokban heverő országot hagyott örökül a Horthy-reakció. A háború szörnyű vihara mindent felforgatott, „Mohács óta nem volt ilyen súlyos helyzetben az ország” — így jellemezte ekkor a helyzetet a Magyar Kommunista Párt. Sokan nem hitték el, hogy elesettségből, súlyos helyzetünkben van kiút, lehetséges a felemelkedés. Rövid tíz esztendő bizonyította be, hogy milyen hatalmasat alkothat és milyen nagy eredményeket érhet el az a nép, mely saját sorsának formálója. Új honfoglalásunk, új országépítő munkánk közben nem voltunk egyedül. Mellettünk állt és örködött eredményeink fölött, segített bennünket a Szovjet Hadsereg. A háború végetért, de népünkre új veszélyek leselkedtek. Az éhhalál és járvány réme nyújtotta ki csontkezét népünk felé. Felszabadítóink önzetlenségének és gyors beavatkozásának köszönhetjük, hogy újabb százezrek nem estek a pusztulás áldozatául. Attól a perctől kezdve, hogy magyar földre tették lábukat a szovjet harcosok, igaz barátként, önzetlen segítőként álltak a megmentett lakosság mellé. A szovjet városparancsnokok mindent elkövettek, hogy elősegítsék az élet megindulását. Élelmiszerszállítmányok az éhínség leküzdésére, gyógyszerek a járvány ellen, fogatok a mezőgazdasági munkák megindításához, segítség a bányák, üzemek és gyárak üzembehelyezéséhez, a közlekedés megindításához — tanúsítják a szovjet emberek hozzájárulását az ország vérkeringésének megindulásához, a magyar újjászüléshez.

Még folytak Budán a harcok, amikor a Szovjet Hadsereg 400 tonna élelmiszert adott Pest éhező népének. Ezt a szállítmányt egymásután újabbak és újabbak követték. Később élelmiszerkölcson formájában érkezett a segítség. Az első ilyen kölcson 18.000 tonna gabonát, 1400 tonna húst, 900 tonna sót, 180 tonna árpát és nagymennyiségű étolajat tartalmazott. A Szovjet Kormány 1945 márciusában 100 millió pengős kölcsönt bocsátott a magyar kormány rendelkezésére, és a Szovjet Hadsereg 250 gépkocsit ajándékozott a fővárosnak. A mezőgazdaság talpraállítása érdekében a Szovjet Főparancsnokság engedélyezte a csapatok parancsnokainak, hogy összes felesleges igavonó állataikat átadják a helyi hatóságoknak. Ez a rendelkezés igen nagyjelentőségű volt a mezőgazdasági munkák megindítása szempontjából. A visszavonuló hitleristák elhajtották vagy elpusztították a jószágállomány nagyrészét és különösen katasztrofális méreteket öltött az igavonóhiány. Ezen a helyzeten segítettek a szovjet parancsnokok és adtak lehetőséget a mezőgazdasági munkák megindításához. Így jutott gyors segítséghez a legnagyobb szükség idején sok-sok magyar falu népe. A kijavított mezőgazdasági gépek és traktorok üzembehelyezéséhez 10.000 tonna petróleummal, 1000 tonna benzinnel és 700 tonna motorolajjal járult hozzá a Szovjet Hadsereg.

A magyar ipar talpraállításához is megkaptuk a szovjet kormány, a felszabadító csapatok segítségét. Az első 10 vagon króm megérkezése indította el a magyar acélgyártást, s ezt a szállítmányt rövidesen 5350 tonna vasérc követte, Csepel elsőnek 80 vagon fűtőolajat kapott, az Elektromos Művek pedig több millió forint értékű pótolhatatlanul fontos kábelanyagot. Textiliparunk a szovjet kormány által szállított 300 millió kg nyersgyapot és 2 millió kg mosott gyapjú megmunkálásával kezdte meg működését. Ezen nyersanyagmennyiség feldolgozásával a bérmunkában készített részen kívül, 11 millió méter pamutzövet és 2.5 millió méter gyapjúszövet volt a magyar textilipar első terméke. A rendkívül sokoldalú és ezernyi formában megnyilvánuló segítség egy percre sem szünetelt. Hatását és eredményeit szüntelenül érezzük az élet és építés minden területén. Minden eddigi sikereink és további fejlődésünk forrása, ragyogó jövőnk záloga, népeink örök és szétéphetetlen barátsága, melyet megszentelt az értünk életüket áldozó szovjet hősök hazánk földjére kiömlő drága vére és megpecsételt a magyar nép szilárd akarata a szocializmus építésében és a békéért vívott közös harcban.

A szocializmus országának hős fiai nemcsak abban segítettek, hogy szörnyű elesettségünkből felemelkedjünk és kijöjjünk abból a mélyből, melybe Hitler és Horthy szövetsége taszította az országot, hanem a Szovjetunió az általa felszabadított országokban következetesen végrehajtotta a fasizmus teljes szétzúzása érdekében a szövetségesekkel együtt vállalt kötelezettségeit, s ezáltal lehetetlenné tette, hogy a Magyarországon lappangó ellenforradalmi elemek belső támaszt találjanak a demokrácia megdöntésére irányuló kísérleteikhez. A külső imperialista segítségben reménykedő reakciós erők próbálkozásait eleve meggátolta a Szovjet Hadsereg pusztá jelenléte. A Szovjetunió barátsága, szövetsége és a demokráciáért folytatott megnemalkuvó küzdelme akadályozta meg, hogy hazánk, mely négy évszázadon át német gyarmat volt, az imperialisták kísérletei következtében amerikai gyarmattá váljék.

A szovjet katonák szabadságot és függetlenséget hoztak, segítettek, hogy élni tudjunk a szabadsággal s felépítsük a dolgozó nép Magyarországot az urak országa helyén. Ez jellemezte a szovjet emberek cselekedeteit a Szovjetunió politikáját népünk iránt. Ezért, míg magyar él a földön, élni fog a hála és szeretet is a szívekben felszabadítónk és nagy barátunk iránt. Soha nem feledjük, hogy mit köszönhetünk a szovjet népnek. E nagy évfordulón, ha 10 esztendő távlatából visszatekinünk a megtett útra, jogos büszkeséggel állapíthatjuk meg, hogy élni tudtunk a kapott szabadsággal. Egy évtized alatt, nagy pártunk vezetésével, mely a legreménytelenebbnek tűnő helyzetben elsőnek hirdette meg a magyar újjászületést és egyedül adott világos, határozott programot a demokratikus átalakulás számára, új korszakot nyitottunk meg hazánk történetében. A kommunisták példamutatása nyomán, népünk

szabadon kibontakozó teremtő és alkotóereje csodákat művelt. Joggal állapította meg pártunk III. kongresszusán a Központi Vezetőség beszámolója: „...ezeréves történelmünk folyamán népünk még nem élt át olyan mélyreható gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális átalakulást, mint ez alatt az egyetlen évtized alatt.“

Begyógyítottuk a háborúokozta sebeket, győzelemre vittük a hároméves tervet és az ötéves terv célkitűzéseit valóraváltva, ráléptünk a szocializmus építésének útjára. Utunk meredeken felfelé ível, a fejlődés beláthatatlan távlatai nyíltak meg előttünk. Népünk, a „terv népe“ a párt lelkesítő szavára megsokszorozta erejét, hogy megvalósítsa mindazt, amiről az elnyomás keserves évtizedeiben csak álmodhatott. Szocialista építőmunkánk nagyszerű eredményeit büszkén hirdetik Sztálinváros, Komló, Inota és a többi hatalmas létesítményeink. Népünk harcedzett, bölcs vezetője, a Magyar Dolgozók Pártja útmutatásával, hős munkáscsztályunk és az egész magyar dolgozó nép céltudatos munkája eredményeként, hazánk elmaradott mezőgazdasági országból ipari országgá lett. Rövid tíz esztendő alatt lényegében megszüntettük az elnyomó és kizsákmányoló osztályok hatalmát, új alapokra helyeztük gazdasági és társadalmi életünket. Örökre a múlté és ma már csak mint a rossz álom kísért a „hárommillió koldus országa“ és a munkanélküliség mely a Horthy-fasizmus idején a dolgozókat állandóan veszélyeztető valóság volt. Pártunk irányításával vívott harcaink eredményeként, hazánkban a hatalom a dolgozó parasztsággal szövetséges munkáscsztály kezében van; a gyárak, üzemek, bányák és a föld birtokosa maga a dolgozó nép. Felszabadulásunk óta bekövetkezett változások és az elért fejlődés következtében hazánk „...a fináncőke országából, a nagybirtok és a nagykapitalizmus, a kizsákmányoló és népelnyomók országából szocializmust építő népi demokratikus országgá lett!“ (KV besz. a MDP III. kongr. Rö. jkv. 15. old.)

Hatalmas út, sikerekben gazdag évtized van mögöttünk. Gazdasági eredményeinkkel együtt nőtt és növekszik népünk öntudata, tágul látóköre és műveltsége, szilárdul egysége. Megváltozott, egyre szépülő életünket szeretett pártunknak, a Magyar Dolgozók Pártjának köszönhetjük. A Szovjetunió állandó segítsége mellett a párt volt sikereink biztosítója. A kommunisták példamutatásával, a kommunisták pártjának előretekintő, határozott és céltudatos vezetésével értük el mindazt, amire ma büszke minden magyar dolgozó. Nagy pártunk mutatta meg számunkra a felemelkedés ragyogó útját, lelkesített bennünket a nehézségek leküzdésére és vezet bízott kézzel, tudományos előrelátással a szocializmus építése útján. Dolgozó népünk, saját boldog életén keresztül győződött meg a párt politikájának és célkitűzésének helyességéről, ezért fogadta el vezetését és vált a szocializmus építésének harcosává.

Az eltelt tíz esztendő alatt pártunk vezetésével és a hazánkat fel-

szabadító Szovjetunió felbecsülhetetlen értékű segítségével, országunk kiemelkedett az elszigeteltségből és a haladásért harcoló országok sorába lépett. A kettős rabbinctól megszabadult magyar nép, eredményeivel és erőfeszítéseivel ismét a haladás magasztos ügyét szolgálja. Hazánk az egész emberiség közös érdekeiért harcoló 900 milliós legyőzhetetlen béketábor megbecsült tagja. A haladás zászlóvivője, a nagy Szovjetunió oldalán Kínával és a baráti népi demokráciákkal együtt haladunk az új élet építése útján, a szocializmus felé.

Utunk egyenes, célunk világos. Felemelt fejjel nézünk előre a jövőnk elé, s ha a múltra gondolunk, csak azért tesszük, hogy ne feledjük, mit hagyunk magunk mögött. Nem feledjük el, hova juttatta nemzetünket áruló vezetőink bűne. Emlékezünk kifosztott és a sír szélére taszított országunkra, soha nem feledjük mártírjainkat. Nem feledhetjük mindezt, mert alig tíz esztendő után, hogy végetért a második világháború, az amerikai-angol imperialisták máris új vérözönt készítenek elő. A Szovjetunió és a népi demokráciák békés építőmunkában elért hatalmas eredményei, messze világító példaként állnak a kapitalista országok dolgozói előtt és erősítik harcunkat a szebb és jobb életért. Nyugat kizsákmányoló uralmukat féltő imperialista vezetőkörei világhuralmi terveket szőnek, hogy megmentsék a történelem által pusztulásra ítélt rendszerüket. Fel akarják éleszteni és fel akarják gyűvezetni a német fasizmust, a náci Wehrmachtot, hogy ismét rászabadítsák a békeszerető emberiségre és megsemmisítsék nemzedékek alkotó munkájának nagyszerű eredményeit.

Dolgozó népünk, mely erejét megsokszorozva, magának építi, szépíti szeretett hazáját, szilárdan áll posztján a béke és demokrácia legyőzhetetlen táborában és keményen el van szánva, hogy megvédi eddigi hatalmas vívmányait. A magyar nép, évszázadokon át hullatta vérért függetlensége védelmében a német militarizmus leigázási kísérleteivel szemben, és most ereje tudatában egységesen nemet kiált az új háború előkészítői felé és kész lefogni az imperialisták lángcsóvát tartó kezét. A Szovjetunió második világháborúban aratott világraszóló győzelmei következtében, kezünkbe kaptuk a szabad és szabad élet megteremtésének lehetőségeit. Pártunk segítségével a magyar munkásosztály, a dolgozó parasztság és értelmiség együttes erőfeszítései ezt a lehetőséget valósággá változtatták. Az egész magyar nép építő és alkotó munkája eredményeként „Van hazánk, van mit megvédenünk!” Népi demokráciánk egyik nagy vívmánya, szabadságunk és függetlenségünk őre, a magyar néphadsereg erős és ütőképes. Dolgozó népünk szerető gondoskodása ellátja mindenel, ami megtisztelő szent hivatásának teljesítéséhez szükséges. Néphadseregünk harcosai, tisztjei és tábornokai, valamennyien érezzük népünk bizalmát és fokozott felelősségtudattal állunk helyt őrhelyünkön. Nagy példaképünk népünk szabadságáért hozott véráldozatai és megtisztelő

fegyverbarátsága is fokozott helyállásra kötelez bennünket. Erőnk tudata megacélozza akaratunkat, hogy minden ellenséggel szemben megvédjük hazánk szabadságát és függetlenségét, népünk békés építő munkáját.

Hazánk felszabadulásának tizedik évfordulóján e szent fogadalommal teszünk hitet nagy ügyünk igazsága mellett, fejezzük ki ragaszkodásunkat szeretett pártunk iránt. E nagy napon hálatelt szívvel fordulunk nagy barátunk, a Szovjetunió, a felszabadító Szovjet Hadsereg felé és ígérjük, hogy minden erőnkkel, egész életünkkel méltók maradunk a tőlük kapott szabadsághoz.